

[Strona Główna](#) > ... > [Postępowanie Sądowe](#) > [Rozporządzenie W Sprawie Cyfryzacji – Powiadomienia Przesyłane Przez Państwa Członkowskie](#) > [Sweden](#)

Rozporządzenie w sprawie cyfryzacji – powiadomienia przesyłane przez państwa członkowskie

Autor treści:

Szwecja

Szwecja

Na tej stronie znajdują się informacje o powiadomieniach dokonanych przez państwa członkowskie na podstawie rozporządzenia (UE) 2023/2844.

Informacje na podstawie art. 17 ust. 1

a) Krajowe portale informatyczne służące do komunikacji z sądami lub innymi organami

Szwecja nie posiada krajowego portalu teleinformatycznego odpowiadającego portalowi wprowadzonemu na mocy rozporządzenia w sprawie cyfryzacji. Organy administracji publicznej w Szwecji dysponują własnymi platformami cyfrowymi, na których świadczą usługi i udostępniają informacje. Na przykład Krajowa Administracja Sądowa (*Domstolsverket*), Służba Komornicza (*Kronofogdemyndigheten*) oraz Urząd Skarbowy (*Skatteverket*) w Szwecji udostępniają na swoich stronach internetowych e-usługi, z których mogą korzystać osoby fizyczne i przedsiębiorcy, aby komunikować się z tymi organami.

Na przykład e-usługa oferowana przez Krajową Administrację Sądową umożliwia obywatelom składanie dokumentów bez konieczności ich podpisywania. Usługę tę można również wykorzystać jako formularz kontaktowy i stanowi ona bezpieczniejszą formę kontaktu niż zwykła wiadomość e-mail. Dostępna jest również e-usługa umożliwiająca elektroniczne podpisywanie i składanie dokumentów do sądów i organów szwedzkiego systemu sądownictwa. Z tej e-usługi można korzystać na stronie internetowej *domstol.se*, przy czym wymagana jest identyfikacja elektroniczna. Innym przykładem jest oferowana przez Służbę Komorniczą e-usługa, która umożliwia dokonywanie transgranicznych płatności bankowych drogą elektroniczną. Informacje na temat takich płatności są dostępne na stronie internetowej Służby Komorniczej. Szwedzki Urząd skarbowy również oferuje e-usługę umożliwiającą dokonywanie transgranicznych płatności bankowych, na przykład w celu uiszczenia opłaty za wydanie europejskiego poświadczenia spadkowego. Informacje na temat takich płatności są dostępne na stronie internetowej urzędu skarbowego. Więcej szczegółów przedstawiono poniżej, w lit. d) „Metody elektronicznego uiszczania opłat”.

Nie istnieje jednolita e-usługa oferowana przez wszystkie organy administracji publicznej. Z usług można korzystać odrębnie na stronie właściwego organu, a strony te są ogólnodostępne – niezależnie od kraju, z którego użytkownik się z nimi łączy. Wymogi dotyczące korzystania z poszczególnych e-usług mogą jednak różnić się w zależności od rodzaju sprawy oraz celu danej usługi. W odniesieniu do możliwości korzystania z wideokonferencji w postępowaniach transgranicznych zob. odpowiedzi poniżej.

b) Prawo krajowe dotyczące korzystania z wideokonferencji w postępowaniach w sprawach cywilnych i handlowych

W przypadku gdy na podstawie któregośkolwiek z aktów prawnych objętych zakresem art. 5 ma zostać przeprowadzona rozprawa sądowa, do postępowania – oprócz przepisów rozporządzeń mających bezpośrednie

zastosowanie – stosuje się przepisy proceduralne zawarte w kodeksie postępowania sądowego oraz w ustawie o postępowaniu sądowym (1996:242).

a)

Kodeks postępowania sądowego ma zastosowanie do rozpoznawania spraw cywilnych, tj. sporów cywilnych i handlowych. Z rozdziału 10 § 5 kodeksu postępowania sądowego wynika, że sąd może, jeśli istnieją ku temu podstawy, postanowić, iż osoba mająca uczestniczyć w rozprawie może wziąć w niej udział za pośrednictwem transmisji dźwiękowej lub audiowizualnej. Przy ocenie istnienia podstaw do udziału w rozprawie przy wykorzystaniu transmisji dźwiękowej lub audiowizualnej sąd musi wziąć pod uwagę m.in. koszty i niedogodności związane z osobistym stawiennictwem danej osoby w sądzie. Typowym powodem, dla którego sąd może dopuścić udział w rozprawie za pośrednictwem wideokonferencji jest fakt, że strona lub osoba uczestnicząca w rozprawie ma miejsce zamieszkania poza terytorium Szwecji – właśnie ze względu na koszty i niedogodności, które wynikałyby z osobistego stawiennictwa. Ostateczną decyzję w tej sprawie podejmuje sąd. Ponadto wspomniany przepis stanowi, że osobę uczestniczącą w rozprawie za pomocą transmisji dźwiękowej lub audiowizualnej uznaje się za obecną na sali sądowej tak, jakby stawiła się osobiście. Oznacza to, że stosuje się do niej te same przepisy, które obowiązywałyby w przypadku jej fizycznej obecności na rozprawie.

Z rozdziału 5 § 10 kodeksu postępowania sądowego wynika również, że do osoby uczestniczącej w rozprawie za pośrednictwem wideokonferencji zastosowanie mają ogólne krajowe zasady dotyczące praw i obowiązków procesowych, w tym w odniesieniu do doręczania pism procesowych i wezwań (zob. m.in. rozdział 9 kodeksu postępowania sądowego oraz § 3 ustawy o doręczaniu pism procesowych), prawa do korzystania z pomocy tłumacza ustnego i uzyskania tłumaczenia dokumentów (zob. rozdział 5 § 6 oraz rozdział 33 § 9 kodeksu postępowania sądowego), prawa do zwrotu kosztów związanych ze stawiennictwem na rozprawie (zob. rozdział 36 § 24 i rozdział 37 § 3 kodeksu postępowania sądowego), kar, grzywien i ich poboru w razie niestawiennictwa (zob. m.in. rozdział 9 § 7-10 oraz rozdział 32 kodeksu postępowania sądowego) oraz zaskarżania orzeczeń sądowych (zob. rozdział 49 kodeksu postępowania sądowego).

Ustawa o postępowaniu sądowym (1996:242), mająca zastosowanie do rozpoznawania niektórych spraw nieuwzględnionych w kodeksie postępowania sądowego, w istocie odsyła do przepisów tego kodeksu w zakresie praw i obowiązków procesowych, w tym w odniesieniu do kar, grzywien i ich poboru (§ 43), a także tłumaczeń ustnych i pisemnych (§ 48). Ustawa ta przewiduje również stosowanie przepisów rozdziału 5 § 10 kodeksu postępowania sądowego w odniesieniu do udziału w postępowaniu za pośrednictwem transmisji dźwiękowej lub audiowizualnej (§ 21).

Dodatkowe informacje na temat praw i obowiązków osoby wezwanej do sądu oraz faktycznego przebiegu rozprawy dostępne są na [stronie internetowej szwedzkich sądów](#).

Rozporządzenie (UE) nr 606/2013 w sprawie wzajemnego uznawania środków ochrony w sprawach cywilnych wdrożono m.in. ustawą (2015:197) zawierającą przepisy uzupełniające do tego rozporządzenia. Zgodnie z § 3 tej ustawy do postępowań w sprawie zmiany środka ochrony na podstawie art. 11 oraz do postępowań w sprawie odmowy uznania lub wykonania środka ochrony na podstawie art. 13 rozporządzenia UE stosuje się ustawę o postępowaniu sądowym (1996:242).

b)

Na mocy § 3 ustawy zawierającej przepisy uzupełniające do rozporządzenia UE w sprawie wzajemnego uznawania środków ochrony w sprawach cywilnych, sądem właściwym do rozpoznawania spraw na podstawie rozporządzenia (UE) nr 606/2013 jest sąd rejonowy (*tingsrätt*).

c)

Nie ma formalnych przeszkód, aby sąd z własnej inicjatywy zarządził przeprowadzenie rozprawy w formie wideokonferencji. W praktyce jednak rozprawy często organizuje się w takiej formie na wniosek stron lub po konsultacjach z nimi.

d)

Dostępne narzędzia wideokonferencyjne to Cisco oraz Mividas.

Więcej informacji można znaleźć na [stronie internetowej szwedzkich sądów](#).

e)

Wniosek o przeprowadzenie rozprawy w formie wideokonferencji można złożyć do sądu w dowolnym momencie przed rozprawą. Nie przewidziano szczególnych wymogów co do formy takiego wniosku. Można go zatem złożyć ustnie, pisemnie lub elektronicznie. Sąd zazwyczaj rozpoznaje taki wniosek z odpowiednim wyprzedzeniem, choć przepisy nie przewidują terminów ustawowych. Postanowienie sądu w przedmiocie sposobu uczestnictwa danej osoby w rozprawie nie podlega zaskarżeniu w toku postępowania, jednak można je zakwestionować w ramach zaskarżenia orzeczenia końcowego.

f)

Z wszystkich rozpraw sporządza się nagrania audio i wideo, które mogą zostać odtworzone w instancji odwoławczej, jeśli w sprawie zostanie wniesiony środek zaskarżenia (rozdział 6 § 6 kodeksu postępowania sądowego). Ponieważ rozprawy są rejestrowane, osoby biorące w nich udział zazwyczaj nie muszą ponownie składać zeznań przed sądem wyższej instancji. Plik dźwiękowy stanowi dokument publiczny i na wniosek może zostać udostępniony do wiadomości publicznej, o ile nie zachodzą podstawy do zachowania jego poufności. Nagrania wideo nie udostępnia się do wiadomości publicznej, a po rozstrzygnięciu sprawy podlegają one zniszczeniu. Zasady te mają również zastosowanie do spraw o charakterze transgranicznym.

g)

Poufność zapewnia się za pomocą środków technicznych i organizacyjnych zależnie od okoliczności danej sprawy. Na przykład adwokat może porozumiewać się ze swoim klientem na osobności, korzystając z połączenia w pomieszczeniu sąsiadującym z salą sądową.

h)

Ogólne informacje dotyczące udziału w rozprawach za pośrednictwem transmisji audio i wideo dostępne są na stronie internetowej szwedzkich sądów ([domstol.se](#)). Szczegółowe środki organizacyjne w każdej sprawie ustala właściwy sąd. Nie stosuje się technologii zamiany mowy na tekst.

i)

Informacje o sposobie przeprowadzenia wideokonferencji przekazuje się stronom osobno dla każdej sprawy. Sąd musi również poinstruować osobę uczestniczącą w rozprawie za pomocą wideokonferencji, jak się połączyć. Takie instrukcje obejmują wszystkie niezbędne informacje o połączeniu i uczestnictwie w rozprawie. Istnieje możliwość zapewnienia osobom niedosłyszającym dostępu do aparatów słuchowych.

j)-m)

Do osoby uczestniczącej w rozprawie za pośrednictwem wideokonferencji stosuje się te same przepisy proceduralne, które obowiązywałyby w przypadku jej fizycznej obecności na sali sądowej. Więcej informacji można znaleźć w lit. a). Szczegółowe środki organizacyjne ustala się indywidualnie w konsultacji ze stronami.

n)

Transmisja wideokonferencyjna, infrastruktura oraz systemy wideokonferencyjne są zabezpieczone m.in. za pomocą szyfrowania i zapór sieciowych.

b) Prawo krajowe dotyczące korzystania z wideokonferencji w postępowaniach w *sprawach karnych*

W przypadku gdy na podstawie któregośkolwiek z aktów prawnych objętych zakresem art. 6 ma zostać przeprowadzona rozprawa sądowa, do postępowania – oprócz przepisów rozporządzeń mających bezpośrednie zastosowanie – stosuje się przepisy proceduralne zawarte w kodeksie postępowania sądowego oraz w ustawie o postępowaniu sądowym (1996:242).

a)

Do spraw karnych ma zastosowanie kodeks postępowania sądowego. Z rozdziału 10 § 5 kodeksu postępowania sądowego wynika, że sąd może, jeśli istnieją ku temu podstawy, postanowić, iż osoba mająca uczestniczyć w rozprawie może wziąć w niej udział za pośrednictwem transmisji dźwiękowej lub audiowizualnej. Przy ocenie istnienia podstaw do udziału w rozprawie przy wykorzystaniu transmisji dźwiękowej lub audiowizualnej sąd musi wziąć pod uwagę m.in. koszty i niedogodności związane z osobistym stawiennictwem danej osoby w sądzie. Typowym powodem, dla którego sąd może dopuścić udział w rozprawie za pośrednictwem wideokonferencji jest fakt, że strona lub osoba uczestnicząca w rozprawie ma miejsce zamieszkania poza terytorium Szwecji – właśnie ze względu na koszty i niedogodności, które wynikałyby z osobistego stawiennictwa. Ostateczną decyzję w tej sprawie podejmuje sąd. Ponadto wspomniany przepis stanowi, że osobę uczestniczącą w rozprawie za pomocą transmisji dźwiękowej lub audiowizualnej uznaje się za obecną na sali sądowej tak, jakby stawiła się osobiście. Oznacza to, że stosuje się do niej te same przepisy, które obowiązywałyby w przypadku jej fizycznej obecności na rozprawie.

Z rozdziału 5 § 10 kodeksu postępowania sądowego wynika również, że do osoby uczestniczącej w rozprawie za pośrednictwem wideokonferencji zastosowanie mają ogólne krajowe zasady dotyczące praw i obowiązków procesowych, m.in. w odniesieniu do doręczania pism procesowych i wezwań (zob. m.in. rozdział 9 kodeksu postępowania sądowego oraz § 3 ustawy o doręczaniu pism procesowych), prawa do korzystania z pomocy tłumacza ustnego i uzyskania tłumaczenia dokumentów (zob. rozdział 5 § 6 oraz rozdział 33 § 9 kodeksu postępowania sądowego), prawa do zwrotu kosztów związanych ze stawiennictwem na rozprawie (zob. rozdział 36 § 24 i rozdział 37 § 3 kodeksu postępowania sądowego), kar, grzywien i ich poboru w razie niestawiennictwa (zob. m.in. rozdział 9 § 7-10 oraz rozdział 32 kodeksu postępowania sądowego) oraz zaskarżania orzeczeń sądowych (zob. rozdział 49 kodeksu postępowania sądowego).

Ustawa o postępowaniu sądowym (1996:242), mająca zastosowanie do rozpoznawania niektórych spraw nieuwzględnionych w kodeksie postępowania sądowego, w istocie odsyła do przepisów tego kodeksu w zakresie praw i obowiązków procesowych, m.in. w odniesieniu do kar, grzywien i ich poboru (§ 43), a także tłumaczeń ustnych i pisemnych (§ 48). Ustawa ta przewiduje również stosowanie przepisów rozdziału 5 § 10 kodeksu postępowania sądowego w odniesieniu do udziału w postępowaniu za pośrednictwem transmisji dźwiękowej lub audiowizualnej (§ 21).

Więcej informacji na temat praw i obowiązków osoby wezwanej do sądu oraz faktycznego przebiegu rozprawy można znaleźć na [stronie internetowej szwedzkich sądów](#).

- Decyzja ramowa Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi została wdrożona m.in. ustawą (2003:1156) o wydawaniu przez Szwecję osób na podstawie europejskiego nakazu aresztowania. Rozprawy na podstawie art. 18 i 19 decyzji ramowej w sprawie europejskiego nakazu aresztowania prowadzi się zgodnie z tymi samymi przepisami proceduralnymi, które mają zastosowanie w krajowym postępowaniu przygotowawczym, określonym zasadniczo w kodeksie postępowania sądowego.
- Decyzja ramowa Rady 2008/909/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. o stosowaniu zasady wzajemnego uznawania do wyroków skazujących na karę pozbawienia wolności lub inny środek polegający na pozbawieniu wolności – w celu wykonania tych wyroków w Unii Europejskiej – została wdrożona m.in. ustawą (2015:96) o uznawaniu i wykonywaniu wyroków pozbawiających wolności w Unii Europejskiej. Zgodnie z tą ustawą do postępowań, w których odbywa się posiedzenie na podstawie art. 6 rozporządzenia w sprawie cyfryzacji, stosuje się ustawę o postępowaniu sądowym (1996:242).
- Decyzja ramowa Rady 2008/947/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. o stosowaniu zasady wzajemnego uznawania do wyroków i decyzji w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia w celu nadzorowania przestrzegania warunków zawieszenia i obowiązków wynikających z kar alternatywnych została wdrożona m.in. ustawą (2015:650) o uznawaniu i wykonywaniu wyroków orzekających warunkowo zawieszoną karę w Unii Europejskiej. Zgodnie z tą ustawą do postępowań, w których odbywa się posiedzenie na podstawie art. 6 rozporządzenia w sprawie cyfryzacji, stosuje się zarówno kodeks postępowania sądowego, jak i ustawę o postępowaniu sądowym (1996:242).
- Decyzja ramowa Rady 2009/829/WSiSW z dnia 23 października 2009 r. w sprawie stosowania przez państwa członkowskie Unii Europejskiej zasady wzajemnego uznawania do decyzji w sprawie środków nadzoru stanowiących alternatywę dla tymczasowego aresztowania została wdrożona m.in. ustawą (2015:485) o uznawaniu i monitorowaniu decyzji w sprawie środków nadzoru w Unii Europejskiej. Zgodnie z tą ustawą do postępowań, w których odbywa się posiedzenie na podstawie art. 6 rozporządzenia w sprawie cyfryzacji, stosuje się kodeks postępowania sądowego.

- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/99/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie europejskiego nakazu ochrony została wdrożona m.in. ustawą o europejskim nakazie ochrony (2015:642). Zgodnie z tą ustawą do postępowań, w których odbywa się posiedzenie na podstawie art. 6 rozporządzenia w sprawie cyfryzacji, stosuje się ustawę o postępowaniu sądowym (1996:242).
- Rozporządzenie (UE) 2018/1805 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie wzajemnego uznawania nakazów zabezpieczenia i nakazów konfiskaty zostało wdrożone m.in. ustawą (2020:968) zawierającą przepisy uzupełniające do unijnego rozporządzenia dotyczącego zabezpieczenia i konfiskaty mienia. Zgodnie z tą ustawą do postępowań, w których odbywa się posiedzenie na podstawie art. 6 rozporządzenia w sprawie cyfryzacji, stosuje się ustawę o postępowaniu sądowym (1996:242).

b)

Wniosek o przeprowadzenie rozprawy w formie wideokonferencji można złożyć do sądu w dowolnym momencie przed rozprawą. Nie przewidziano szczególnych wymogów co do formy takiego wniosku. Można go zatem złożyć ustnie, pisemnie lub elektronicznie. Sąd zazwyczaj rozpoznaje taki wniosek z odpowiednim wyprzedzeniem, choć przepisy nie przewidują terminów ustawowych. Postanowienie sądu w przedmiocie sposobu uczestnictwa danej osoby w rozprawie nie podlega zaskarżeniu w toku postępowania, jednak można je zakwestionować w ramach zaskarżenia orzeczenia końcowego.

c)

Informacje o sposobie przeprowadzenia wideokonferencji przekazuje się stronom osobno dla każdej sprawy. Sąd musi również poinstruować osobę uczestniczącą w rozprawie za pomocą wideokonferencji, jak się połączyć. Takie instrukcje obejmują wszystkie informacje o połączeniu i uczestnictwie w rozprawie. Istnieje możliwość zapewnienia osobom niedosłyszącym dostępu do aparatów słuchowych.

d)

Poufność zapewnia się za pomocą środków technicznych i organizacyjnych zależnie od okoliczności danej sprawy. Na przykład adwokat z urzędu może porozmawiać ze swoim klientem na osobności, korzystając z połączenia w pomieszczeniu sąsiadującym z salą sądową.

e)

Zgodnie z przepisami prawa, jeżeli na rozprawę wzywa się osobę, która nie ukończyła 18 roku życia, należy zawiadomić jej opiekuna prawnego lub inną osobę odpowiedzialną za opiekę nad taką osobą i jej wychowanie, chyba że istnieją szczególne powody, aby tego nie robić. Takimi szczególnymi powodami mogą być np. przypuszczenie, że zawiadomienie opiekuna mogłoby przynieść więcej szkody niż pożytku takiej młodej osobie lub że zawiadomienie to byłoby w sposób oczywisty bezcelowe. Podobny obowiązek zawiadomienia opiekuna stosuje się w postępowaniu karnym, gdy osobę niepełnoletnią wezwano do stawiennictwa w związku z postawieniem jej zarzutu popełnienia przestępstwa. Obowiązek poinformowania opiekunów oraz innych osób jest niezależny od sposobu przeprowadzenia rozprawy, np. w formie wideokonferencji.

f)

Z wszystkich rozpraw sporządza się nagrania audio i wideo, które mogą zostać odtworzone w instancji odwoławczej, jeśli w sprawie zostanie wniesiony środek zaskarżenia (rozdział 6 § 6 kodeksu postępowania sądowego). Ponieważ rozprawy są rejestrowane, osoby biorące w nich udział zazwyczaj nie muszą ponownie składać zeznań przed sądem wyższej instancji. Plik dźwiękowy stanowi dokument publiczny i na wniosek może zostać udostępniony do wiadomości publicznej, o ile nie zachodzą podstawy do zachowania jego poufności. Nagrań wideo nie udostępnia się do wiadomości publicznej, a po rozstrzygnięciu sprawy podlegają one zniszczeniu. Zasady te mają również zastosowanie do spraw o charakterze transgranicznym.

g)

Odwołanie od postanowienia dotyczącego udziału za pośrednictwem wideokonferencji można wnieść w związku z prawomocnym orzeczeniem lub wyrokiem we wszystkich postępowaniach, które uregulowano w decyzjach ramowych 2008/909/WSiSW, 2008/947/WSiSW, 2009/829/WSiSW, dyrektywie 2011/99/UE oraz rozporządzeniu (UE) 2018/1805. W odwołaniu oskarżony, podejrzany, skazany lub osoba, której dotyczy nakaz zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1805, może podnieść zarzut naruszenia swoich praw wynikających z art. 6

rozporządzenia w sprawie cyfryzacji. Jeżeli sąd uzna ten zarzut, może zmienić orzeczenie na korzyść skarżącego, odesłać sprawę do ponownego rozpoznania przez sąd niższej instancji albo przeprowadzić nową rozprawę w celu usunięcia błędu popełnionego przez sąd niższej instancji.

Prokurator może zarządzić przeprowadzenie przesłuchania na podstawie art. 18 ust. 1 lit. a) pkt (i) decyzji ramowej 2002/584/WSiSW w sprawie europejskiego nakazu aresztowania. Działania i błędne decyzje prokuratora w toku postępowania przygotowawczego mogą być poddane kontroli w ramach działalności nadzorczej szwedzkiej prokuratury. W toku rozpraw głównych w Szwecji stosuje się zasadę swobodnej oceny dowodów (rozdział 35 § 1 kodeksu postępowania sądowego). Zgodnie z prawem szwedzkim co do zasady dopuszczalne są wszystkie formy dowodowe. Na przykład fakt, że dowód uzyskano z naruszeniem określonej normy prawnej, co do zasady nie uniemożliwia jego przedstawienia w postępowaniu sądowym. Jeśli sąd w ramach swobodnej oceny dowodów stwierdzi, że istnieją powody do zakwestionowania sposobu pozyskania danego dowodu, może uznać, że dana informacja ma ograniczoną wartość dowodową lub nie ma żadnej wartości dowodowej. Możliwe jest także przyznanie odszkodowania z tytułu naruszenia, które doprowadziło do nieprawidłowego pozyskania dowodu, na przykład poprzez zmniejszenie wymiaru kary. Zatem informacje uzyskane z naruszeniem art. 6 rozporządzenia w sprawie cyfryzacji mogą mieć ograniczoną wartość dowodową, nie mieć wartości dowodowej albo skutkować złagodzeniem kary.

Osoba, której prawa wynikające z art. 6 rozporządzenia w sprawie cyfryzacji naruszono, może dochodzić odszkodowania za przekroczenie uprawnień przez funkcjonariuszy publicznych [zob. rozdział 3 ustawy o odpowiedzialności deliktowej (1972:207)].

h)

Dostępne narzędzia wideokonferencyjne to Cisco oraz Mividas.

Więcej informacji można znaleźć na [stronie internetowej szwedzkich sądów](#).

i)

Ogólne informacje dotyczące udziału w rozprawach za pośrednictwem transmisji audio i wideo dostępne są na stronie internetowej szwedzkich sądów (domstol.se). Szczegółowe środki organizacyjne w każdej sprawie ustala właściwy sąd. Sąd musi również poinstruować osobę uczestniczącą w rozprawie za pomocą wideokonferencji, jak się połączyć. Takie instrukcje obejmują wszystkie niezbędne informacje o połączeniu i uczestnictwie w rozprawie.

j)

Nie stosuje się technologii zamiany mowy na tekst.

k)-m)

Do osoby uczestniczącej w rozprawie za pośrednictwem wideokonferencji stosuje się te same przepisy proceduralne, które obowiązywałyby w przypadku jej fizycznej obecności na sali sądowej. Więcej informacji można znaleźć w lit. a).

n)

Transmisja wideokonferencyjna, infrastruktura oraz systemy wideokonferencyjne są zabezpieczone m.in. za pomocą szyfrowania i zapór sieciowych.

c) Opłaty w postępowaniach w sprawach cywilnych i handlowych

Informacje o opłatach sądowych zawarto w rozporządzeniu (1987:452) w sprawie opłat w sądach powszechnych. Informacje o opłatach pobieranych przez inne organy w stosownych przypadkach przedstawiono w odpowiednich punktach poniżej.

Europejski nakaz zapłaty

W sprawach prowadzonych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1896/2006 ustanawiającego postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty opłata za wniesienie pozwu wynosi 300 koron [§ 1 rozporządzenia

(1992:1094) o opłatach w szwedzkiej Służbie Komorniczej – FAK]. Powód musi uiścić opłatę z góry [§ 5 ustawy o postępowaniu w sprawie europejskiego nakazu zapłaty (2008:879)]. Jeżeli doręczenie następuje w innym państwie członkowskim UE, dane państwo może w niektórych przypadkach pobrać dodatkową opłatę, którą pokrywa powód.

W sprawach dotyczących uzyskania informacji o rachunku bankowym na podstawie rozporządzenia (UE) nr 655/2014 ustanawiającego procedurę europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym w celu ułatwienia transgranicznego dochodzenia wierzytelności w sprawach cywilnych i handlowych pobiera się opłatę w wysokości 300 koron (§ 17 FAK).

Europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń

W postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń pobiera się tylko opłatę za złożenie pozwu. Nie pobiera się innych opłat za postępowanie ani za czynności procesowe. Całkowita opłata za postępowanie ogranicza się do opłaty za złożenie pozwu, która od 1 lipca 2014 r. wynosi 900 koron [załącznik do rozporządzenia (1987:452) w sprawie opłat w sądach powszechnych].

Europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym

Zasady dotyczące opłat sądowych określono w rozporządzeniu (1987:452) w sprawie opłat w sądach powszechnych. Opłata za wniosek o wydanie europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym wynosi 2 800 koron. Opłatę należy uiścić przy składaniu wniosku do sądu.

Rozporządzenie dotyczące spraw spadkowych

Szwedzki Urząd Skarbowy pobiera następujące opłaty zgodnie z § 2 rozporządzenia (2015:422) zawierającego przepisy uzupełniające do rozporządzenia UE w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń, przyjmowania i wykonywania dokumentów urzędowych dotyczących dziedziczenia oraz w sprawie ustanowienia europejskiego poświadczenia spadkowego oraz § 10 rozporządzenia (1992:191) o opłatach:

- wniosek o wydanie poświadczenia spadkowego – 1 660 koron,
- wniosek o nowy poświadczony odpis poświadczenia spadkowego lub o odpis wcześniej wydanego poświadczenia – 320 koron,
- wniosek o przedłużenie okresu ważności poświadczanego odpisu poświadczenia spadkowego – 320 koron.

Inne rozporządzenia

Nie stwierdzono opłat dotyczących zakresu stosowania innych rozporządzeń, tj. rozporządzenia w sprawie postępowania upadłościowego, rozporządzeń w sprawach dotyczących małżeńskich ustrojów majątkowych, rozporządzenia Bruksela II oraz rozporządzenia w sprawie zobowiązań alimentacyjnych.

Opłaty w postępowaniu egzekucyjnym należne szwedzkiej Służbie Komorniczej

W sprawach dotyczących dochodzenia należności oraz w innych postępowaniach egzekucyjnych pobiera się opłatę podstawową w wysokości 600 koron (§ 5–6 FAK). W indywidualnych sprawach dotyczących zajęcia majątku opłatę podstawową pobiera się za każdy rok trwania sprawy.

W przypadku przymusowej sprzedaży ruchomości pobiera się opłatę sprzedażową, która wynosi 4 proc. ceny sprzedaży (§ 11 FAK).

W przypadku przymusowej sprzedaży nieruchomości pobiera się opłatę przygotowawczą i opłatę sprzedażową.

Opłata przygotowawcza wynosi 1 proc. wartości nieruchomości obliczonej według operatu szacunkowego, a opłata sprzedażowa – 4 proc. ceny sprzedaży. Suma opłaty przygotowawczej i sprzedażowej nie może być niższa niż 20 proc. ani wyższa niż 150 proc. kwoty bazowej (§ 12 FAK).

Zgodnie z § 13 FAK, w przypadku gdy dana czynność generuje szczególny koszt po stronie państwa, pobiera się opłatę specjalną w wysokości takiego kosztu. Taka opłata może pokrywać na przykład koszty przechowywania po eksmisji. Nie pobiera się opłaty specjalnej za ponoszone przez państwo koszty czynności takich jak doręczenia

czy tłumaczenia ustne (§ 14 FAK).

W sprawach innych niż powyższe zastosowanie ma § 17 FAK.

Odpowiedzialność powoda za koszty

Co do zasady Służba Komornicza obciąża kosztami pozwanego/dłużnika. Jeśli nie jest możliwe obciążenie kosztami pozwanego/dłużnika, zazwyczaj za pokrycie tych kosztów odpowiada powód (zob. rozdział 17 §§ 2–4 kodeksu postępowania egzekucyjnego).

W sprawach dotyczących zabezpieczenia alimentów oraz naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem powód nie ponosi odpowiedzialności za koszty postępowania egzekucyjnego – zob. rozdział 17 § 3 drugi akapit oraz rozdział 7 § 14 ust. 1 i 4 kodeksu postępowania egzekucyjnego.

Służba Komornicza może zażądać uiszczenia opłaty z góry – zob. rozdział 17 § 5 kodeksu postępowania egzekucyjnego oraz § 4 akapit pierwszy i drugi FAK.

d) Metody elektronicznego uiszczania opłat

Opłaty sądowe pobierane na podstawie rozporządzenia (1987:452) w sprawie opłat w sądach powszechnych można uiścić na dwa sposoby. Jednym z nich jest płatność kartą debetową/kredytową, a drugim – przelew na rachunek Bank Giro szwedzkiego wymiaru sprawiedliwości. Obie metody płatności są dostępne na [stronie internetowej](#) szwedzkich sądów. Płatności kartą debetową/kredytową można dokonywać spoza terytorium Szwecji. Informacje o numerze IBAN i kodzie BIC są dostępne w dokumentach dotyczących płatności, generowanych przez usługę płatniczą. Na podstawie tych danych cudzoziemcy mogą dokonywać płatności na rzecz szwedzkiego wymiaru sprawiedliwości. Dane wymagane do płatności kartą debetową/kredytową można znaleźć w systemie płatniczym. Numer rachunku Bank Giro oraz dane referencyjne płatności są generowane przez usługę płatniczą w momencie dokonywania płatności.

Szwedzki Urząd Skarbowy umożliwia dokonywanie elektronicznych przelewów bankowych na potrzeby płatności transgranicznych, na przykład w celu opłacenia europejskiego poświadczenia spadkowego. Informacje na temat tego rodzaju płatności można znaleźć na [stronie internetowej](#) szwedzkiego Urzędu Skarbowego.

Szwedzka Służba Komornicza umożliwia dokonywanie elektronicznych przelewów bankowych na potrzeby płatności transgranicznych. Informacje na temat tego rodzaju płatności można znaleźć na [stronie internetowej](#) szwedzkiej Służby Komorniczej.

Art. 17 ust. 2 – powiadomienie o wcześniejszym korzystaniu ze zdecentralizowanego systemu informatycznego

Szwecja nie jest gotowa, aby zacząć wcześniej korzystać ze zdecentralizowanego systemu w ramach współpracy przewidzianej w rozporządzeniu w sprawie cyfryzacji.

Art. 17 ust. 2 – powiadomienie o wcześniejszym korzystaniu z wideokonferencji w postępowaniach w sprawach cywilnych i handlowych

Szwecja nie jest gotowa, aby zacząć wcześniej stosować art. 5 rozporządzenia w sprawie cyfryzacji.

Art. 17 ust. 2 – powiadomienie o wcześniejszym korzystaniu z wideokonferencji w postępowaniach w sprawach karnych

Szwecja nie jest gotowa, aby zacząć wcześniej stosować art. 6 rozporządzenia w sprawie cyfryzacji.

■ Ostatnia aktualizacja: 13/04/2026

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze

nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.